TREI LUNI PÎNĂ LA JOCURILE OLIMPICE – PERIOADĂ DE INTENSĂ ȘI RESPONSABILĂ PREGĂTIRE PENTRU SPORTIVII ROMÂNI

CU PATRIOTISM, DĂRUIRE ȘI PERSEVERENȚĂ !

Peste exact trei luni, la 19 iulie, pe stadionul central „V. I. Lenin" de la Lujniki, va avea loc ceremonia de deschidere a Jocurilor Olimpice de vară, eveniment care concentrează atenția și întreaga capacitate de mobilizare a celui mai prețios eșalon, al sportului nostru, candidații olimpici, fruntași ai unor ramuri sportive cu veche tradiție sau mai de curind intrate în gustul tineretului nostru.

Datorită intensității pregătirilor, diversificării preocupărilor spre abordarea unei mai largi arii de discipline, **delegația olimpică română la cea de a XXII-a ediție a Jocurilor are toate șansele să devină cea mai reprezentativă din întreaga istorie de aproape 60 de ani a participărilor noastre la întrecerile din arena olimpică.**

Este vorba nu numai de un spor cantitativ, ci și de unul calitativ, marcat prin **valoarea ridicată a performerilor români**, prin **îndreptățitele lor aspirații la un total augmentat de medalii** (în raport cu precedentele Jocuri, de la Montreal) și prin **capacitatea sportului nostru de a demonstra o multilateralitate care stîrnește admirația lumii olimpice.** Potrivit prevederilor, sportivii români vor fi prezenți la startul probelor olimpice în 15–16 ramuri, ceea ce dovedește o largă dezvoltare sportivă la nivel înalt.

Cu asemenea premise, firește, crește și gradul de responsabilitate al mișcării noastre sportive. Strădania de a ridica pe o treaptă superioară sportul de performanță are un obiectiv imediat, prioritar : **realizarea unei participări prestigioase a României la Jocurile Olimpice de vară 1980.** Atingerea acestui țel a cerut și cere în continuare aplicarea cu strictețe a Programului de dezvoltare a sportului nostru și de pregătire a sportivilor noștri în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980. Datorită îndrumării și sprijinului permanent primite din partea partidului și statului, a putut fi pus cu succes în practică planul de pregătire a lotului olimpic românesc.

Numeroși antrenori, tehnicieni, medici, activiști – făcînd corp comun cu sportivii – depun eforturi considerabile pentru a garanta o prezență prestigioasă la întrecerile olimpice, astfel încît **România să se prezinte la Jocuri cu un potențial sportiv valoros și să obțină cît mai multe poziții fruntașe în ierarhia sportivă mondială.** Procesele de instruire, conduse după criterii științifice și la înalți parametri calitativi, antrenamentele efectuate cu volum sporit și cu valorificare intensivă, trebuie să conducă pașii componenților loturilor noastre olimpice spre succesele așteptate. Spre asemenea succese se îndreaptă încrezători, plini de optimism, sportivii români.

În scurtul răstimp pînă la începerea Jocurilor Olimpice se continuă cizelarea calităților tehnico-tactice, se sudează echipaje și se asigură omogenitatea echipelor, se intră încet-încet în ambianța specifică întîlnirilor olimpice, care solicită **concentrarea tuturor forțelor spre o singură țintă, mobilizarea tuturor energiilor pentru obținerea de performanțe la nivel mondial.** Sportivii români știu că aceasta este o înaltă îndatorire patriotică.

Pentru tricolorii noștri, victoria sportivă are particularitatea de a stîrni o undă de fericire, care pornește de la realizatorul ei și se răspîndește la cei din jurul său. **Atunci cînd urcă pe podiumul de onoare, atunci cînd imnul țării noastre și tricolorul înălțat îi fac inima să tresalte, atunci cînd nu arareori o lacrimă de bucurie îi umezește obrazul încă marcat de efortul depus pentru izbîndă, sportivul român știe, simte, că alături de el sînt în acele clipe și tovarășii de drum – coechipieri, antrenori – și toți iubitorii de sport din patrie, poporul din care face parte.** ACEASTĂ APARTENENȚĂ, LA ȚARA ȘI POPORUL TĂU, FACE VICTORIA MAI PREȚIOASĂ, MAI RĂSUNĂTOARE.

Cu asemenea gînduri, pline de înalt patriotism, se pregătesc candidații noștri olimpici. Peste 70 de zile, pe teritoriul țării noastre, de la Giurgiu la Albița, va trece flacăra olimpică, purtată de simbolice ștafete. Astfel, imaginea Jocurilor ni se apropie tot mai mult. Acum, pregătirea plină de abnegație și fermitate, conștientă și întemeiată pe dăruire, trebuie dublată cu înflăcărate sentimente patriotice, menite să însuflețească pe cei care – peste trei luni – vor începe, în arena olimpică, nobila luptă pentru creșterea gloriei sportive a patriei !

PROBLEMA NR. 1 A SCRIMERILOR: SINUSOIDA COMPORTĂRII

● Confruntări internaționale edificatoare în acest sezon ● Surpriza – plăcută ! – oferită de spadasini se cere confirmată la J. O. ● Sabrerii – una caldă, una rece... ● Floretistele au o cadență regulată, cu privirile îndreptate spre medalii ● Floreta masculină speră să reintre în plutonul fruntaș

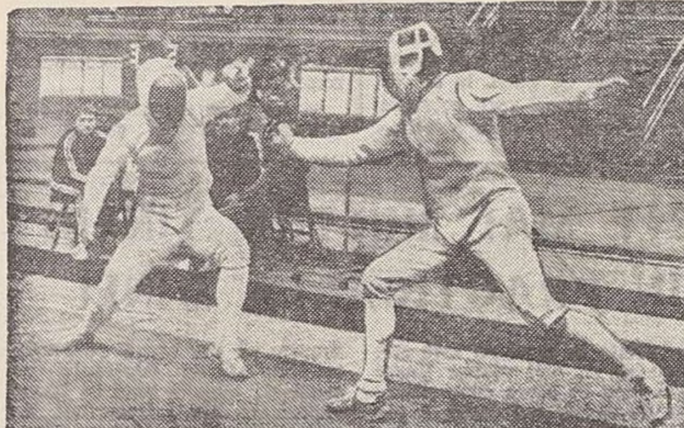
Verificarea reală a stadiului de pregătire la scrimă nu se poate face în afara cadrului competițional, a concursurilor cu grad mare de dificultate, în compania unor adversari redutabili de peste hotare și într-un context cît mai apropiat de cel al întrecerii la care se urmărește atingerea vîrfului de formă și, implicit, a obiectivului major de performanță. Din acest punct de vedere, componenții lotului olimpic de scrimă au avut, în acest sezon, confruntări edificatoare la toate cele patru arme.

De obicei, în ultimii ani, încadram **floreta feminină și sabia** în rîndul armelor cu șanse serioase la medaliile marilor competiții internaționale, **floreta masculină** intrînd în rîndul outsider-ilor, iar **spada** fiind creditată doar în măsura în care se putea lua singură... în serios. Și iată că acum, cînd sezonul preolimpic se află la apogeu, spadasinii au irumpt, pe neașteptate, în prima categorie a șanselor, în urma cîștigării la Heidenheim a „Cupei Europei", într-o companie selectă, după ce, cu două săptămîni în urmă, nu reușiseră să se impună la București, la „Trofeul Mihail Savu", în fața unor adversari mai slab cotați. Echipa de sabie a României se clasează pe locul III la „Turneul celor 7 națiuni" (în urma reprezentativelor U.R.S.S. și Poloniei), plasîndu-i pe **Ioan Pop** și **Marin Mustață** pe locurile I și III ca număr de victorii individuale la Solingen, aceștia păstrîndu-și locurile și în puternicul concurs individual de la Brașov, dotat cu „Trofeul Carpați", în timp ce echipa nu reușește calificarea în primele patru locuri. Floretiștii de la Steaua (toți selecționați în lotul olimpic) întrec la Paris, în „Cupa Europei", cvartetul varșovian A.Z.S. (care constituie osatura echipei Poloniei, fostă campioană mondială), obținînd un onorant loc III, pentru ca apoi, la turneul internațional de la Kiev, să piardă în fața Poloniei, în disputa pentru locurile III—IV. Cu o cadență mai regulată pășesc pe planșele internaționale floretistele. Steaua, campioana națională, din nou pe podiumul „Cupei Europei" (loc III), pentru ca acum, la Minsk, într-o adevărată trecere în revistă preolimpică (au lipsit doar floretistele franceze), echipa României să se claseze tot pe locul III, pierzînd doar în fața campioanei mondiale U.R.S.S. (9—7) și întrecînd puternica formație a R.F. Germania. Este interesant de subliniat pozițiile în acest concurs ale unor echipe cu șanse la medaliile olimpice: R.F.G. — 4, Ungaria — 5, Italia — 7, Polonia — 11, R.D.G. — 13...

Fluctuația de formă la care ne-am referit în cazul echipelor nu ocolește nici probele individuale. Parcă pentru a contrabalansa tirul tot mai grupat al echipei feminine (iată, la Minsk, 4 din cele 5 componente au realizat un procentaj de victorii la echipe în jur de 50 la sută), la „individual" cînd una, cînd alta, obține cîte un rezultat promițător, pentru a intra apoi în anonimat. Astfel, Ecaterina Stahl cîștigă turneul de la Leipzig și se clasează a 3-a la Göppingen, pentru a dispare din turul I la Minsk. **Marcela Moldovan** rămîne în faza eliminărilor directe la „Trofeul Martini", dar intră în baraj pentru victorie la Minsk, învingînd-o și pe campioana mondială **Valentina Sidorova**. Cîte o scînteie de valoare lasă să se întrevadă sabrerul **Ioan Pop** (cîștigător al „Trofeului Carpați"), spadasinii **Ion Popa** (învingător la „Trofeul Mihail Savu") și **Octavian Zidaru** (singurul neînvins în finala „Cupei Europei"), în timp ce un alt tînăr scrimer de talent, floretistul **Petru Kuki**, nu se mai poate detașa din plutonul eliminărilor directe...

Problema nr. 1 rămîne — credem noi, pe baza experienței anilor trecuți, cînd promițătoare rezultate dinaintea campionatelor mondiale au fost infirmate la suprema competiție — ETAPIZAREA PROCESULUI DE PREGĂTIRE într-un asemenea mod încît în cazul echipelor să se obțină acel crescendo necesar pînă la J.O., iar pe sinusoida comportării selecționabililor în probele individuale să se atingă un punct de maximă chiar în perioada turneului olimpic.

Paul SLĂVESCU

Tînărul floretist Sorin Roca *(dreapta) își susține cu succes candidatura în echipa olimpică, fiind recent, la turneul internațional de la Kiev, cel mai eficace trăgător din echipa României.*

Nu sînt decît puține veri, de cînd numele caiacistului Ion Bîrlădeanu *apare tot mai des în cronicile diferitelor competiții interne și internaționale, ca urmare a unor comportări tot mai bune, marcînd un continuu progres...*

FLOTILA DE CAIACE ȘI CANOE S-A ÎNTORS LA SNAGOV; A VENIT, DECI, PRIMĂVARA, VOR VENI ȘI MEDALIILE...

Snagovul e umflat, parcă nu-și mai încape în matcă. Se bucură, ai zice, că a scăpat din strînsoarea gheții, care l-a ținut încleștat mai mult decît în alți ani, amînînd întîlnirea — care anunță, an după an, venirea primăverii — cu canoea lui **Patzaichin**, cu caiacele lui **Diba** și **Bîrlădeanu**.

Da, „flotila" s-a întors la Snagov, s-a întors, cum s-ar spune, acasă, pentru că aici s-a călit oțelul din care s-a turnat, peste ani, strălucitorul blazon acoperit cu medalii. Flotila s-a întors acasă, după ce a schiat, a ridicat haltere, a făcut crosuri nenumărate și a vîslit la bac, după o iarnă în care a căutat și locuri cu apă mai caldă, tînjind, totuși, după ambianța familiară marcată de repere ce se cheamă „Malul tăiat", „Electrica", „Baza veche"...

Da, flotila, cu mulți candidați olimpici — unii, celebrități mondiale, alții... viitoare celebrități —, s-a întors la Baza veche, ca o familie adevărată, ca o **armada** cu un singur stat major. Cine cunoaște temperamentul lui **Radu Huțan** și pe cel al lui **Nicolae Navasart** (aflați la cîrma unui larg colectiv, care cuprinde pe antrenorii **Maria Navasart, Stavru Teodorov, Alexandru Șcurca, Aurel Vernescu, Serghei Filip**, preparatorul fizic **Constantin Tiron**, medicul **Constantin Novac** și asistenții medicali **Traian Florea** și **Coriolan Lalu**), poate fi plăcut surprins găsindu-i pe cei doi antrenori emeriți la aceeași masă, discutînd cu calm. **Vorbind ce ? Făcînd ce ?**

Planuri. Comparînd tabele cu timpii de la ultimele „piste". Stabilind alte piste. Repartizînd participările la viitoarele regate internaționale (Viena, Bamberg, Bosbaan, Sofia, Tata, Brandenburg ; pentru că la Balcaniadă și la „Regata Snagov" vor „trage", desigur, toți). Planuri... Medalii la Krîlatskoe...

Cum se prezintă lotul ? În ce stadiu se află pregătirile ?

„Sîntem în plină perioadă de acumulări. Avem în spate un număr mai mare de kilometri decît în alți ani în aceeași perioadă. Dar și alții au, nimeni n-a stat cu mîinile în sîn, nimeni n-a așteptat dezghețul. Am ieșit mai bine din iarnă, nivelul de pregătire fizică este superior. Deși vremea nu ne-a permis pînă acum verificări în cele mai bune condiții, avem totuși indicii certe. **Bîrlădeanu** continuă progresul. **Diba** a revenit, se pare. Tinerii **Geantă** și **Giura** au urcat simțitor. La caiac fete, **Agafia Buhaev** și **Maria Ștefan** conduc plutonul. La canoe, **Lipat Varabiev** și **Ivan Patzaichin** i-au «tras» mai aproape pe **Dobre Nenciu** și **Toma Simionov**. Ne-am pregătit, deocamdată, pe bărci de simplu. Să așteptăm săptămînile viitoare : pregătirea, și apoi trialurile severe, începînd cu Balcaniada (la Snagov, la sfîrșitul lui aprilie) și continuînd cu regatele internaționale, vor cristaliza echipajele".

În sala de pregătire fizică — darul constructorilor pentru pregătirea sezonului olimpic — mare, frumoasă, curată, îl zărim pe Patzaichin. Ivan nu are somn, lucrează, din furnir, bărcuța aidoma „Lancer"-ului său original. Mai frumoase decît la artizanat.

— Cum merge, Ivane ?

— **Bine. Să se mai încălzească puțin, să-mi dea drumul spatele și va fi foarte bine. Aștept Olimpiada, a 4-a. Pînă acum am trei medalii. Trebuie să țin pasul la număr și, mai ales, trebuie să recuperez „Montrealul"...**

Gîndim la obiectivele „flotilei" pentru Krîlatskoe. Fiecare dintre candidații care speră să prindă tricoul olimpic visează, probabil, la vreuna din medaliile de aur, argint, bronz...

Vladimir MORARU

LOTUL DE JUDO ÎNAINTEA MARELUI DEBUT

— De cînd ați început pregătirile pentru Olimpiada de la Moscova, tovarășe antrenor Ion Hantău ?

— Cred că de cînd a fost obținută prima medalie la campionatele europene. În urmă cu trei ani, la Ludwigshafen, în R. F. Germania, superușorul nostru Arpad Szabo cucerea medalia de bronz, iar echipa României — debutantă la o asemenea competiție — urca, spre surprinderea unanimă, pe treptele podiumului de onoare (medalie de bronz). De atunci mi-am spus că sportivii noștri au poarta deschisă spre marele debut în confruntările olimpice de la Moscova. Au urmat — cum bine știți — alte succese obținute de reprezentanții noștri. Amintesc doar medalia de argint cucerită de Szabo la întrecerile continentale din 1978 și medaliile de bronz cu care s-au întors de la campionatele europene de anul trecut Nicolae Vlad *și* Mihalache Toma.

— Dar pregătirile propriu-zise, cu lotul olimpic, de cînd le-ați început ?

— În fiecare an — mă refer la o perioadă nu prea îndepărtată —, cei mai merituoși judoka au efectuat scurte stagii de pregătire în cadrul lotului reprezentativ. Colegiul central de antrenori a elaborat planuri cu obiective precise pentru fiecare etapă și, firește, pentru fiecare component al lotului. De la începutul acestui an, am intrat în linia dreaptă, cum se spune, cu mai multe meciuri de verificare la turnee internaționale, iar la mijlocul lunii viitoare vom participa la ultimul — și cel mai important — test, la campionatele europene de la Viena.

— De cînd ai început pregătirile olimpice, Arpad Szabo ?

— Greu de precizat. Să spun că de cînd am pășit prima oară pe tatami, în 1972, la Miercurea Ciuc, poate nu m-ați crede. Adevărul, totuși, acesta este. Văzînd că îmi reușesc aproape toate procedeele tehnice pe care mi le arăta primul meu antrenor, Iosif Gall, încă de atunci mi-a încolțit gîndul că aș putea lupta la Olimpiadă. Este însă adevărat că abia după primele meciuri mi-am dat seama cît aveam de muncit. Cele trei medalii cucerite la campionatele europene — am inclus și pe acea obținută cu echipa — mi-au dat însă multă încredere în posibilitatea participării la Olimpiadă. La lot sau la club, de mulți ani, am o singură preocupare : să mă pregătesc cît mai temeinic, pentru a putea concura cît mai bine la Jocurile Olimpice.

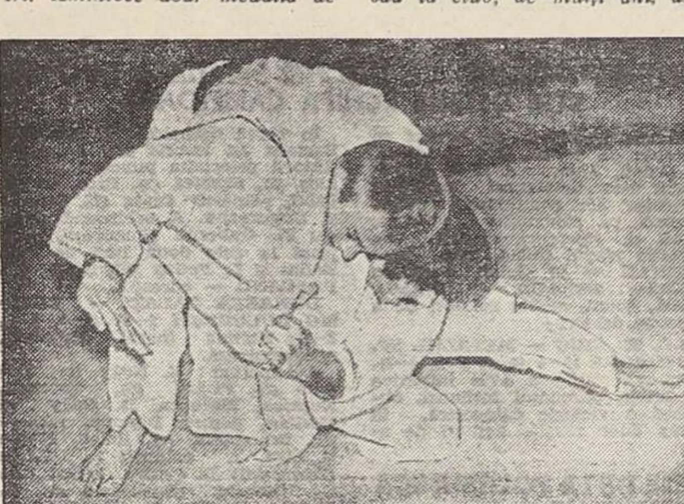
★

Antrenorii Ion Hantău *și* Gheorghe Ilie *se ocupă de ultimele pregătiri ale lotului olimpic de judo. Atunci cînd lotul este reunit, toți sportivii susțin antrenamente intense.*

Echipa pentru Olimpiadă va fi stabilită după campionatele europene. Cele mai mari șanse de selecție le au Arpad Szabo *(cat. superușoară),* Nicolae Vlad *și* Constantin Niculae *(semiușoară),* Mircea Frățică *(semimijlocie),* Mihalache Toma *(mijlocie),* Daniel Radu *(semigrea) și* Mihai Cioc *(grea).*

În aceste zile, majoritatea sportivilor lotului olimpic se află la Istanbul, concurînd în cadrul Campionatelor balcanice.

Costin CHIRIAC

Mihalache Toma *finalizează un procedeu tehnic eficace : aruncarea peste umăr*

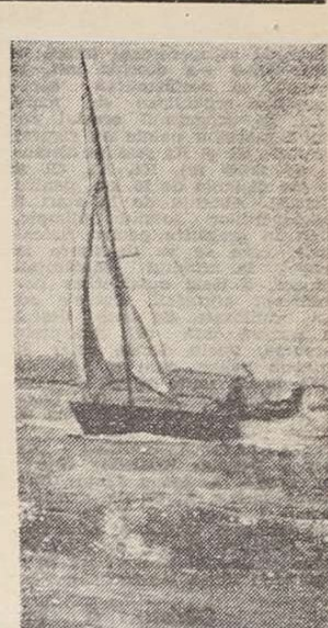
VELIȘTII CU TOATE PÎNZELE SUS...

La Mamaia, într-o zi cu soare mult, în care te duceai firesc cu gîndul la sezonul estival, i-am întîlnit pe cei mai buni veliști ai țării, de la copii de 10—12 ani pînă la oameni în toată firea, cu părul cărunt. Și-au dat întîlnire, pe lacul Siutghiol, la concursul de deschidere a sezonului. Erau mulți „optimiști" (clasa celor care abia învață să-și orienteze pînza în bătaia vîntului), în bărcuțe cît o scoică, nu mai lungi de doi metri, cam tot atîția „cadeți", clasă intermediară între cea a copiilor (10—15 ani) și cea a ambarcațiilor olimpice și, desigur, mai multe Finn-uri, F.D.-uri (prescurtare de la „Flying Dutchman" sau „olandezul zburător") și 470 (se numesc așa pentru că barca măsoară exact 4,70 m).

Am urmărit un spectacol realmente interesant. Toate bărcile se aliniază la o linie de start imaginară, apoi pornesc, în zig-zag, contra vîntului, ocolesc o primă baliză, continuă pe o „pală" ajutătoare, care le face parcă să „zboare" (F.D.-ul prinde uneori 35—40 km la oră), revin la alunecarea inițială și așa mai departe pînă la încheierea traseului. Cei de la clasa Finn (o barcă din plastic, cu o pînză de 10 metri pătrați, înaltă de aproape 6 metri), solitarii, trebuie să se descurce singuri. La F.D. sau 470 (cu două și trei pînze), sînt cîte doi în barcă. Aparent e mai simplu, dar cînd le vezi siluetele (sînt echipați ca schiorii, avînd o salopetă de protecție și o vestă de salvare), făcînd un unghi de cel mult 15—20 de grade de la suprafața apei, pentru a păstra echilibrul bărcii în bătaia vîntului, privești scena cu sufletul la gură.

Îi urmărim mai atent pe viitorii olimpici. **Pentru prima oară România va fi prezentă în concursul olimpic de yachting.** Pentru a conduce Finn-ul se pregătesc trei tineri a căror medie de vîrstă este de 20 de ani : studentul (în arhitectură) **Mihai Butucaru**, studentul (la Politehnică) **Adrian Romașcu** și elevul (liceului Gh. Lazăr) **Cătălin Luchian**. Ca o curiozitate : toți trei sînt bucureșteni și navighează îndeobște pe lacul Herăstrău. Pentru F.D., antrenorul **Matei Carapancea** (ajutat de **Andrei Butucaru**) își leagă speranțele de un cuplu foarte talentat. Este vorba de inginerul mecanic **Mircea Carp** (28 ani, 1,83 m, 72 kg) — skiperul (cel de la cîrmă) bărcii și inginerul constructor **Adrian Arendt** (28 ani), un „uriaș" cu alură de baschetbalist (1,97 m și 95 kg). Își conduc „olandezul" cu o reală dibăcie, care se capătă în sute, poate mii de ore de navigație. Dar ele nu sînt suficiente pentru a te impune și într-un concurs olimpic, unde, îndeobște, la start sînt prezenți mai mult de 40 de concurenți. Zilnic ei aleargă aproximativ o oră, trec prin sala de forță unde ridică haltere și execută exerciții de echilibru, în condiții la fel de dificile ca atunci cînd sînt în barca lor aflată în bătaia unui vînt puternic. Sînt doi flăcăi vînjoși și foarte ambițioși. Nu-i sperie timpul neprielnic, nici cîte o baie nedorită în apa care n-are mai mult de 5—6 grade (ați încercat vreodată să vedeți cum este ?). Vor să se claseze cît mai onorabil în concursul olimpic de la Tallin și pentru aceasta caută soluții în permanență. Pentru că, la urma urmei, vîntul este același pentru toți concurenții. Dar nu răzbat decît cei care găsesc pozițiile cele mai avantajoase, nu obosesc în acel echilibru incomod, pe marginea bărcii, și știu că un concurs are nu mai puțin de 7 regate, că... mîine poți recupera ceea ce ai pierdut astăzi.

Adrian VASILIU

„Olandezul zburător", condus de Mircea Carp *și* Adrian Arendt, *în plină bătaie a vîntului, pe Siutghiol*

UN „EXAMEN DE MATURITATE" CARE TREBUIE ABSOLVIT CU SUCCES

Jocurile Olimpice de la Moscova vor însemna pentru arcașii români examenul de maturitate al carierei lor de performeri. Din punct de vedere tehnic ar fi prima confruntare de mare anvergură la care ei participă din 1977, anul afilierii la Federația internațională de tir cu arcul. Iar participarea, în premieră, la Olimpiadă, constituie, prin ea însăși, o mare cinste, care presupune o comportare pe măsură.

În perspectiva prezenței onorabile la această mare manifestare a sportului, trăgătorii cu arcul au de remontat handicapul lipsei de experiență competițională. Abordînd problema unei cît mai eficiente pregătiri pentru o comportare bună la prima apariție pe scena olimpică, unul dintre antrenorii lotului, **Iosif Matei**, ne spunea : **„E vorba acum nu despre cantitatea de muncă depusă la antrenamente, ale cărei cote sînt satisfăcătoare, ci de calitatea ei. La concursul de la Erevan, unde am văzut la lucru pe mulți dintre candidații la locurile fruntașe ale concursului olimpic, am învățat o mulțime de lucruri noi, pe care trebuie să le aplicăm cît mai repede în practică. Și dacă vom reuși, pentru că nu este deloc ușor, atunci cifrele din concursurile oficiale se vor ridica pînă la nivelul celor înregistrate acum la antrenamente și vor deveni competitive pe plan internațional".**

Lotul olimpic român este alcătuit din **Aurora Chin, Terezia Preda, Andrei Berki, Victor Stănescu, Aurel Robu** și **Mihai Bîrzu**. Cea mai bună dintre arcașe, **Aurora Chin**, are de remontat și ea unele handicapuri. Unul dintre ele îl constituie evoluția în concursurile care se desfășoară pe vreme rea. **„La Erevan a fost vînt, praf și, intermitent, ploaie. Mi-am dat seama că, în astfel de condiții, pregătirea mea nu este bine pusă la punct, de vreme ce și rezultatele s-au situat sub posibilitățile mele. Automatizarea și corecțiile în funcție de condițiile specifice fiecărui concurs, iată principalele direcții ale pregătirii mele de acum încolo".**

Arcașii români nu figurează încă printre valorile internaționale. În drumul spre atingerea acestui scop, concursul olimpic poate constitui un pas uriaș. Cu condiția ca acele „corecții" de care ni s-a vorbit să se efectueze la timp și cu maximum de randament. Fapt pe deplin posibil.

Radu TIMOFTE

Terezia Preda, *candidată, împreună cu* Aurora Chin, *la un loc în delegația olimpică a arcașilor români*

Foto : V. BAGEAC

ÎN TABĂRA VOLEIBALIȘTILOR – HOTĂRÎRE DE A LUPTA DIN RĂSPUTERI PENTRU O MEDALIE

Zilele trecute am întîlnit lotul masculin de volei la Alexandria, unde, reunit sub conducerea tehnică a antrenorului emerit Nicolae Sotir, ajutat de antrenorii Florin Balaiș și Stelian Tudor, continua pregătirea pentru turneul olimpic. În acea zi, voleibaliștii au prezentat, în fața unei săli arhipline — care asistase la meciul feminin România — Cuba — un joc demonstrativ: lotul se împărțise în două echipe și își etala bagajul de cunoștințe tehnice.

I-am văzut în teren pe mai vechii componenți ai echipei noastre, care au evoluat în competiții internaționale de anvergură — **Corneliu Oros, Laurențiu Dumănoiu, Nicu Stoian, Nicolae Pop, Dan Gîrleanu, Günther Enescu, Ion Hînda, Constantin Stere**, cît și pe mai tinerii componenți ai lotului — **Sorin Macavei, Corneliu Chifu, Marius Căta-Chițiga, Florin Mina, Marian Mițu**. Jocul a fost însuflețit, cu faze îndelung aplaudate, cu execuții tehnice „bine lucrate". Pe scurt : un meci spectaculos.

După jocul demonstrativ, am purtat o scurtă discuție cu antrenorii echipei și cu jucătorii.

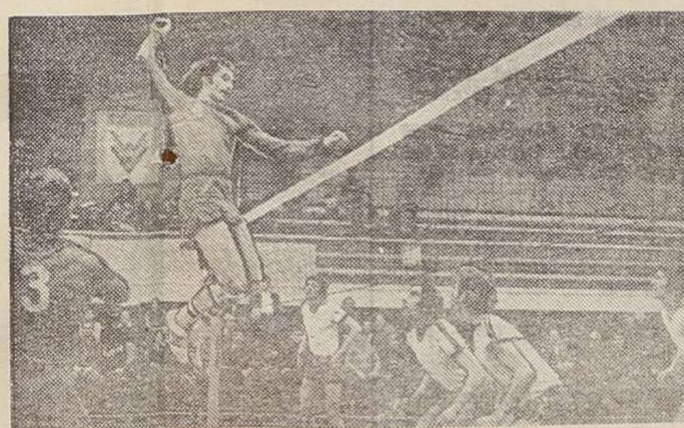
„Ne aflăm în plină pregătire pentru Olimpiadă, ne-a spus antrenorul emerit **Nicolae Sotir**. Peste 2—3 săptămîni vom trece la o nouă etapă : aceea a verificărilor prin turnee, avînd adversari puternici. Astfel, vom participa la „Cupa Volan" (în Ungaria), la „Trofeul Iugoslavia", la turneul preolimpic de la Bruxelles, la „Trofeul Tomis" și la alte competiții în cursul cărora vom întîlni reprezentativele Poloniei, Iugoslaviei și Bulgariei (în luna mai), cît și pe cele ale U.R.S.S., R.P. Chineze și Cubei (în iunie). În afară de aceste echipe calificate pentru J.O., vom juca și cu altele : reprezentativele R.D. Germane, Ungariei, Belgiei. În ce mă privește, mai am de rezolvat unele aspecte tehnice ale jocului echipei noastre. Dacă vom izbuti, atunci, cunoscînd capacitatea echipei, pot afirma că la Moscova vom obține o medalie".

„Muncim intens — ne-a declarat antrenorul **Florin Balaiș**, cu voința fermă de a obține un loc printre primele trei la Olimpiadă. Avem condiții excelente de antrenament, iar grupa preliminară este mai favorabilă decît în alte dăți : jucăm cu reprezentativele Tunisiei, Poloniei, Braziliei și Iugoslaviei".

Nu departe de noi se afla **Cornel Oros**, coordonatorul de joc al sextetului de bază. I-am cerut părerea despre pregătirea echipei.

„Toți colegii mei sînt hotărîți să muncească temeinic și să lupte pentru a cuceri o medalie olimpică. Atmosfera în cadrul lotului este bună, sîntem animați de un optimism reținut, care nu ne împiedică să ne vedem lipsurile, optimism departe de acea... ușoară înfumurare pe care am avut-o plecînd la campionatele europene de anul trecut, în Franța. Exersăm procedee tehnice, scheme de atac și apărare, facem o pregătire complexă și ne vom cunoaște principalii adversari în competiții. Avem toate condițiile de pregătire. Depinde acum numai de noi, jucătorii, să venim de la Moscova cu o medalie, prima medalie olimpică din istoria voleiului nostru, care a ocupat în anii săi de glorie locuri de cinste la campionatele europene și mondiale, dar n-a obținut vreun trofeu și la Olimpiadă. Sîntem hotărîți să facem noi începutul, să luptăm pentru obținerea unei medalii".

Sever NORAN

Sorin Macavei, *unul dintre cei mai buni la turneul de calificare pentru J.O. din Bulgaria, a tras imparabil*

EFORTURI SPORITE ÎN CONTINUARE PENTRU BUNA REPREZENTARE A SPORTULUI ROMÂNESC

Cu trei luni înainte de startul întrecerilor de la Moscova, analiza modului cum au decurs pregătirile loturilor olimpice românești îngăduie aprecierea că **obiectivele sportivilor noștri pot fi îndeplinite și chiar depășite.** După cum se știe, mișcarea sportivă românească și-a propus ambițiosul țel ca la Jocurile Olimpice de la Moscova să întreacă substanțial bilanțul realizat cu prilejul Olimpiadei de la Montreal.

Temeiul acestei aprecieri este modul cum au decurs antrenamentele, procesele de instruire și perfecționare în cadrul echipelor naționale convocate sub emblemă olimpică. În majoritate covîrșitoare, loturile au respectat planurile de pregătire, s-au încadrat în normele de muncă – cu volume și intensități sporite – care au fost prevăzute. Unele teste intermediare au dovedit, la multe discipline, ascendențe de formă, normale pe parcursul spre vîrful de formă solicitat în momentul precis al Jocurilor Olimpice. În cîteva ramuri se manifestă încă, din păcate, fluctuații în evoluții – cum ar fi la volei sau scrimă – care se cer înlăturate.

Oricît de scurt ar părea răstimpul de trei luni pînă la Jocuri, trebuie să fim convinși că avem de-a face, în mod practic, cu încă 90 de zile care stau la dispoziția factorilor răspunzători de **buna reprezentare a sportului românesc în arena olimpică.** Conturile nu pot fi considerate încheiate. Stă în intenția mișcării noastre sportive să se înscrie și de astă dată în palmaresul **olimpic cu un frumos buchet de trofee și performanțe.** Dar știm cu toții că **medaliile nu vin de la sine. Victoriile olimpice nu se obțin doar pe seama faimei, a valorii teoretice, statistice. Biruința la Olimpiadă** cere confirmarea statornică a capacității sportive.

În această ultimă perioadă de pregătiri, nu puține discipline **mai au de** trecut examene intermediare, în cursul unei intense activități competiționale internaționale. Sportivii noștri din loturile olimpice sînt angajați, în această primăvară, în campionate continentale (lupte greco-romane și libere, haltere, judo), în întreceri balcanice (atletism, volei, tir), în întreceri de anvergură internațională (gimnastică, scrimă, box, caiac-canoe, canotaj etc.). Fără a uita baschetul feminin, înscris într-o competiție directă de calificare olimpică.

Un asemenea program impune multă atenție. Competițiile amintite pot fi **obiective de verificare** sau chiar **prilejuri de afirmare**. Ele nu trebuie să epuizeze rezervele candidaților noștri, ci, dimpotrivă, să le sporească încrederea în propriile posibilități, să le mobilizeze energiile spre atingerea țelului principal : **prezentarea la cel mai bun nivel posibil cu prilejul Jocurilor Olimpice.**

Iată ce ne îndeamnă să considerăm că, în cele trei luni rămase pînă atunci, sportivii noștri trebuie să realizeze cîteva cerințe de bază :

– CONTINUITATE ÎN PREGĂTIRE, potrivit programului, fără destinderi premature (cu efecte demobilizatoare) ;

– **abordarea competițiilor intermediare cu seriozitate și cu conștiința că ele sînt etape** spre întrecerile olimpice ;

– MENȚINEREA DISCIPLINEI și a ordinii în loturile olimpice, cu excluderea atitudinilor nesportive și a derogărilor de la cerințele și etica vieții sportive ;

– PARTICIPAREA ȘI MAI RESPONSABILĂ **la procesul de antrenament**, pentru înțelegerea deplină și exactă a obiectivelor urmărite ;

– **întărirea muncii educative și cultivarea cu însuflețire a spiritului patriotic** în rîndurile sportivilor noștri olimpici.

Cu eforturile concentrate și coordonate ale tuturor factorilor, ale sportivilor și antrenorilor, ale tehnicienilor și activiștilor, sîntem siguri că în cele 3 luni care urmează sportul românesc are toate posibilitățile și șansele să-și clădească și să-și asigure o afirmare tot mai puternică la Jocurile Olimpice de vară.